

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Pascal Veaceslav Victor, născut la 09.07.1990, originar și domiciliat or. Bălți, str. Cerneahovschi, 57.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 02.08.2013 – 11.07.2014;

Instanța de apel: 10.09.2014 – 29.04.2015;

Instanța de recurs: 16.11.2015 – 03.02.2016;

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 11 iulie 2014, Pascal Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni.

Conform art. 87 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința Judecătorei Sîngerei din 01.03.2013 – munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore, din care executate 20 ore, au fost cumulate cu închisoare pe un termen de 3 luni.

În baza art. 85 Cod penal, instanța de judecată a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite

de sentința anterioară, stabilindu-i definitiv inculpatului Pascal Veaceslav închisoare pe un termen de 2 ani 7 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În termenul pedepsei stabilită inculpatului, a fost inclus termenul aflării acestuia în stare de arest de la 10.05.2014 - 11.07.2014.

A fost admisă acțiunea civilă a părților vătămate fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 4595 lei și în beneficiul ÎS „Poșta Moldovei” prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 2902 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Pascal Veaceslav, la data de 29.04.2013 ora 19:00 pînă la data de 30.04.2013 ora 06.00, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, folosindu-se de faptul că nu au fost observați de nimeni, prin deteriorarea geamului de la biroul nr. 125, amplasat la etajul clădirii Primăriei din str. Independenței nr.1, mun. Bălți, au pătruns în oficiul poștal nr.6 unde, pe ascuns, au sustras cartele de reîncărcare Tet-a-tet, Unite, Moldcell, Dialog, Iristel și Neotel, în total 21 bucăți, la prețul de 1860 lei și bani în suma de 1042 lei, cauzându-i Centrului de poștă Bălți o daună materială în proporții considerabile în mărime 2902 lei.

Tot el, Pascal Veaceslav, împreună cu persoane neidentificate în perioada de timp de la data de 29.04.2013 ora 19.00 pînă la data de 30.04.2013 ora 06.00, folosindu-se de momentul cînd nu au fost observați de nimeni, prin deteriorarea geamului de la biroul nr. 124, amplasat la etajul clădirii Primăriei mun.Bălți din str. Independenței nr.1, mun. Bălți, au pătruns în contabilitatea Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei, de unde, pe ascuns, au sustras tichete de benzină A4-95 „Lukoil” în cantitate de 270 litri la prețul de 4360 lei, 10 abonamente troleibuz la prețul de 1000 lei și bani în suma de 850 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială în proporții considerabile în mărime de 6210 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului au fost invocate următoarele argumente:

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de argumentele părții apărării, respingîdu-le ca neîntemeiate și apreciindu-le critic;

- instanța nu a dat apreciere probelor din dosar potrivit prevederilor legale, care, în viziunea apelantului, nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- declarațiile părților vătămate nu coroborează cu celelalte probe din dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Cercetînd suplimentar probele scrise și anume: plîngerea depusă de Guțu Vasile Mihail la data de 30.04.2013 (f.d.6, vol.I); actul inventarierii nr. 30/1 din data de 30.04.2013 (f.d.7-8, vol.I); plîngerea depusă de Semenciuc Vladimir din 30.04.2013 (f.d.9, vol.I); procesul - verbal cu privire la rezultatele inventarierii la data de 30.04.2013 (f.d. 10-14, vol.I); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 30.04.2013 (f.d.17-18,vol.I); raport de expertiză dactiloscopică efectuată la data de 31.03.2013 (f.d.23-25, vol.I); ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din data de 04.05.2013 (f.d.66-67, vol.I); proces-verbal de ridicare din data de 07.05.2013 (f.d.92-93, vol.I); date caracteristice în privința lui Pascal Veaceslav (f.d. 97-101, vol.I); răspuns cu anexe de la ÎCS „LUKOIL – Moldova” din data de 24.05.2013 (f.d.179-183, vol.I); declarațiile părții vătămate Luchianiuc Natalia depuse în instanța de judecată la data de 01.07.2014 (f.d.18, vol.II); declarațiile reprezentantului părții vătămate Bogdan Alexandru date în instanța de judecată la data de 01.07.2014 (f.d. 19, vol.II); copia sentinței Judecătorei Sîngerei din data de 01.03.2013 în privința lui Pascal Veaceslav (f.d.23-25, vol.II); declarațiile martorului Tutunaru Nicolai depuse în instanța de judecată la data de 07.07.2014 (f.d.27, vol.II); declarațiile inculpatului Pascal Veaceslav depuse în instanța de judecată la data de 07.07.2014 (f.d.28, vol.II); informația Biroului de Probațiune Bălți în privința lui Pascal Veaceslav (f.d.22, vol.II); caracteristica eliberată pe numele inculpatului Pascal Veaceslav (f.d.99), precum și certificatele eliberate de medicii narcolog și psihiatru, prin care se

confirmă că inculpatul nu se află la evidența acestora (f. d. 100,101), instanța de apel a conchis că învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului fiind constatată deplin prin probele administrate.

Instanța de apel a conchis că, soluția instanței de fond privind constatarea vinovăției lui Pascal Veaceslav în comiterea infracțiunii imputate se bazează pe declarațiile părților vătămate, martorilor, precum și probele scrise ale cauzei penale administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate DASPF Luchianciuc Natalia, și a reprezentantului părții vătămate ÎS "Poșta Moldovei" Bogdan Alexandr, martorului Tutunaru Nicolae; procesul-verbal de ridicare din 07.05.2013, prin care au fost ridicate cartele telefonice Dialog, Iristel, Neotel, de la Pascal V. (f.d.93); procesul-verbal de inventariere în DASPF (f.d.10); actul de inventariere în OP nr.6 din 30.04.2013 (f.d.7); proces-verbal de cercetare la fața locului din 30.04.2013 (f.d. 17); raportul de expertiză nr.1490 din 31 mai 2013, conform căruia urma digitală cu dimensiunile 17X13, ridicată din sediul oficiului poștal nr.6 a fost creată de degetul arătător al mâinii drepte a cet. Pascal Veaceslav, urma digitală cu dimensiunile 18X13 ridicată de la fața locului a fost creată de degetul mijlociu a mâinii drepte a cet. Pascal Veaceslav (f.d.23).

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința instanței de judecată, stabilind starea de fapt și vinovăția inculpatului Pascal Veaceslav și just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În opinia instanței de apel, motivele invocate de avocat nu și-au găsit confirmarea la examinarea apelului declarat, iar afirmațiile inculpatului din ședința instanței de apel că, nu a comis infracțiunea imputată, instanța le-a considerat neîntemeiate, deoarece prin probele cercetate în ședința de judecată se confirmă contrariul.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului instanța de apel a conchis că, prima instanță s-a condus de prevederile legale relevante în acest sens și corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de gradul de pericol social al faptei săvârșite, personalitatea inculpatului, de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, astfel concluzionând corect că corijarea și reeducarea inculpatului Pascal Veaceslav este posibilă doar în condițiile izolării de societate prin stabilirea pedepsei închisorii.

6. La 30.06.2015, în termen, avocatul Ciuru Igor, a declarat recurs ordinar, prin intermediul căruia a solicitat casarea deciziei instanței de apel și adoptarea unei hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului ordinar declarat, avocatul, invocând temeii de drept art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală a indicat următoarele argumente:

- probele puse la baza sentinței și a deciziei nu sunt suficiente, directe și utile care ar demonstra comiterea de către inculpat a faptei ce i se incriminează;

- calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, este greșită. În calitate de părți vătămate figurează Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei din cadrul Primăriei mun. Bălți și ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poștă Bălți, iar prejudiciul total este de 6210 lei, care nu poate fi apreciat ca considerabil, avînd în vedere statutul părților vătămate și bugetele acestora pe care le gestionează;

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, la aplicarea căreia instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și prevederile legale relevante în acest sens.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat respingerea recursului indicînd, că argumentele recursului au constituit obiect de discuție în instanța de apel, asupra căror instanța s-a pronunțat detaliat. Pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit conținutului recursului declarat, deși recurentul invocă temei de drept prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă la acest capitol critică de fapt decizia instanței de apel sub aspectul că instanțele ierarhic inferioare greșit au încadrat acțiunile inculpatului în baza lit. d), alin.(2) art.186 Cod penal, deoarece consideră că daunele cauzate părților vătămate nu pot fi calificate ca fiind considerabile, avînd în vedere statutul părților vătămate, motiv din care Colegiul penal va supune verificării hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 12) și respectiv pct. 8) și 10) Cod de procedură penală.

8.1. Referitor la temeiul de drept invocat de recurent prin prisma art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin.(1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dîndu-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Conform hotărîrilor adoptate, prima instanță și cea de apel au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Pascal Veaceslav, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Astfel, reieșind din concluziile sus menționate, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

8.2. Cu referire la argumentele recurentului privind existența în speță a erorii de drept, prescrisă la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale” Colegiul penal

menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie una echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de recurs constată că, prima instanță corect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului în limitele sancțiunii normei penale, iar, prin urmare, și decizia instanței de apel privind menținerea sentinței este una legală.

În acest sens, Colegiul penal menționează, că prin sentința Judecătorei Sîngerei din 01 martie 2013 (f. d. 23-25, vol. II), inculpatul Pascal V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă – 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit informației nr. 1398 din 01.07.2014 eliberată de Biroul de Probațiune Bălți, inculpatul a executat 20 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, avînd în vedere că potrivit învinuirii formulate, inculpatul Pascal V. a comis fapta la 29.04.2013, Colegiul constată că instanțele ierarhic inferioare corect au statuat că, inculpatul a comis infracțiunea avînd antecedente penale nestinse, astfel potrivit prevederilor art. 34 Cod penal acțiunile inculpatului se consideră recidivă.

În conformitate cu prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal infracțiunea comisă de inculpat se consideră mai puțin gravă.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Pascal V., pentru infracțiunea comisă, instanța de fond și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa

aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, ținându-se cont și de faptul că acesta nu a recunoscut vina, circumstanțe care atenuează vina inculpatului nu au fost stabilite, iar circumstanțe agravante au fost recunoscute: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, pedeapsa nefiind executată, considerente din care prima instanță și instanța de apel corect au concluzionat că în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 7 luni, pedeapsă care va atinge scopul corectării și reeducării inculpatului.

Totodată, Colegiul penal constată că prima instanță la individualizarea pedepsei inculpatului corect a aplicat prevederile art. 82 alin.(2), 85 și 87 alin. (1) Cod penal, concluzie menținută și de instanța de apel, prin decizia adoptată.

Astfel, instanța de recurs conchide că argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

8.3. Referitor la argumentul recurentului potrivit căruia prejudiciul cauzat părților vătămate nu poate fi apreciat ca fiind considerabil, Colegiul penal conchide că invocarea unei asemenea erori de drept se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă: faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că în cadrul examinării cauzei în fond și în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, partea apărării nu a invocat faptul că, prejudiciul cauzat părților vătămate nu poate fi apreciat ca fiind considerabil.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că chestiunea în cauză nu poate constitui obiect de examinare, deoarece potrivit prevederilor art.427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este neîntemeiat argumentul invocat de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel

de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Pascal Veaceslav Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 25 februarie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir